

1876-ம் வருஷம்
ஆரம்பிக்கப்பட்டது

Telegrams:
“GUARDIAN”
JAFFNA.

Telephone: No. 100

தினம் திட்டம் வேத தினம் காலை

“கர்த்தர் நகரத்தைக் காக்கவிட்டால் அதைக் காக்கிறவன் கண்விழிப்பது வியர்த்தம்”

74-ம் புத்தகம் 26-ம் இல. யாழ்ப்பாணம் 1949-ம் ஆண்டு ஆடி மாசம் 7-ந் திகதி வியாழக்கிழமை—ஏரதி சதம் 10

யേക്കവിൻ ത്രംഗിരുത്യ നേച്ചർ

(முன் தொடர்ச்சி)

இத்தகைய மகத் துவம்

இத்தகைய மகத்துவம் பொருந்திய தனிமுதற்கடவுள், எவருமறியாத பரம ஏழையாகப் பிறந்து, குளிரிலும் வெயிலிலும் வேதனைப்பட்டு, சிசுவாயிருக்கும்போதே தமது திருஇரத்தத்தைச் சிந்தி, இரண்டு வயது ஆகுமுன்னரே ஏரோது அரசனுக்குப்பயந்து உற்றார் உறவினரைத் துறந்து ஊரைவிட்டு ஊர்டை உயிர்வாம்வதற்குக் கிழவைத்து அமுத்தவும், பரிகாசுஇராசாவாக, பட்டணப்பிரவேசம் நடத்தவும், பாரச்சிலுவையைத் தோளில் சுமத்தவும் கடைசியாகக் கல்வாரிம் லையில் சிலுவையிலிருந்து கொல்லவும் தம்மைத்தாமே அவர்கையளித்ததற்குக் காரணமென்ன? அவரது தெய்வீக இருதயத்தில் சுவாலைவிட்டெரிந்த திருச்சிதேகமே.

காரணமென்ன? யேசு நாதருக்கு நீசமனுஷர்களாகிய நமது மட்டிலிருந்த சினேகப்பெருக்கமே காரணம். தமது சிறுஷ்டிகளாகிய மாதா பிதாவுக்கு மூடப்பது வருஷகாலம் பணிந்துநடக்கிறார்; மூன்று வருஷம் ஊரான்ராய்ச்சற்றித்திரிந்து ஆயிரக்கணக்கான அற்புதங்களைச் செய்கிறார்; அவரது தெய்வீக வல்லமையினால் குருடர் பார்க்கிறார்கள், செவிடா கேட்கிறார்கள் முடவர் எழுந்து நடக்கிறார்கள் குஷ்டரோகிகள் குணமடைகிறார்கள், பேய்பிடித்தவர்கள் அந்தநரக அலகையின் நிழ்டுரைத்தனின்று மீட்கப்படுகிறார்கள் இறந்தவர்கள் உயிர்க்கிறார்கள், அலையும் புசலும் அவர் வார்த்தைக்கிணங்கி அமர்ந்து நிற்கின்றன, பசியாயிருக்கிறவர்கள் திருப்தியடைகிறார்கள். இவ்வரும்பெரும் அற்புதங்களைச் செய்து நிர்ப்பாக்கிய மானிடசென்மத்துக்கு அளவற்ற உபகாரம்புரிய அவரை ஏவித்துண்டியது எது? சினேகம் நிறைந்த அவரது திருஇருதயமே. தமது சீஷர்களின் புத்தக்குறைவையும், சத்துராதிகளின்சதிதுரோகத்தையும், தம்மிடம் உபகாரம்பெற்றவர்களின் நன்றி கெட்ட

தன் த்தையும் பொறுமையாய்ச்
சகித்துக்கொள்ள அவருக்குத்
தைரியமளித்தது எது? நமது
மட்டில் அவருக்குள் அணை
கடந்த அன்பே. ஒரு சிவதன்
அவரைக் காட்டிக்கொடுக்கவும்,
மறுசிவன் அவரை மறுதலிக்
கவும், மற்றசிவூர்கள் துன்ப
காலத்தில் அவரைக் கைநெகிழு
ந்து ஒடவும், கொடிய யூதர்
அவரைக் கழிருகளினால் கட்டித்
தெருக்களில் பெரும் பாதகஜைப்
போல் இழுத்துச்செல்லவும்,
கற்றுணில்கட்டிக் கசையி னால்
அடிக்கவும் கூர்மையான முட்
கள் நிறைந்த முடியை அவர்சிர

குப்பிரமணியம்

குசைதாசன் ஆகினன்

மனந்திரும்பிய இளைஞரின்
உண்மை வரலாறு

வைசும் நடத்தவும், பார்சனு
வைக்கயத் தோளில் சும்த்தவும்
கடைசியாகக் கல்வாரிம் லை யில்
சி லுவையிலறைந்து கொல்லவும்
தம்மைத்தாமே அவர் கையளித்
ததற்குக் காரணமென்ன?
அவரது தெய்வீக இருதயத்தில்
சுவாலைவிட்டெரிந்த திருச்சிகே
கமே. *

தமது திருச்சிநேகத்தின் இவ்வளவு அரிய அத்தாட்சி போதாதென்றப்போல், தமது அப்போஸ்தலர்களை அநாதப்பிள்ளைகளாய் விட்டுப்போகாமல் அவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்லி உற்சாகமனிக்க திவ்விய இஸ்பிரீத்துசாங்குவை அனுப்பவும், திருச்சபையை ஸ்தாபிக்கவும், தம்மையே நமது அநுதின ஆகாரமாக அளிக்கவும், தமது பரிசுத்த மாதாவை நமது பட்சமுள்ள தாயாகக் கொடுக்கவும், மனுக்குலமுழுவதையும் இரட்சித்து மோட்சபாக்கியத்துக்கு நம்மைச்சுதந்தரவாளராக்கவும் செய்தது எது? திவ்விய இருதயத்தின் திருச்சிநேகமே. இவ்வளவு செய்தவர் நம்மைப்பார்த்து, “நான் செய்யக்கூடியது எதைச் செய்யாமல் விட்டேன், சொல்லுங்கள் பார்ப்போம்” என்று வியாகுலத்துடன் கேட்பதுநியாயமல்லவா? நமது நல்ல ஆண்டவர் அர்ச். மார்க்கீத் மரியம்மாளை சோக்கி: “மனிதரை அத்தியந்தனித மாய் நேசித்து, தனக்கென்று ஒன்றும் வைத்துக்கொள்ளாமல் தன்னைமூழுதும் பரித்தியாகம்செய்த இருதயத்தைப் பார்” என்று அன்புடன் வசனிக்கிறார்.

திவ்விய யேசுவின் திருஇரு
தயம் ஏழைகள் தன வந்தர்,
பெரியோர் சிறியோர், பரிசுத்
தர் பாவிகள், கிறீஸ்தவர்கள்
அஞ்ஞானிகள் முதலான உல்
கிலுள்ளசுகலசாதி சனங்களையும்
சகல வகுப்பரையும் ஒன்றூய்க்
கூட்டித் தனது நேசப்பெருக்கத்
தால் இறுக்ககட்டி தயாபரிக்கும்
தயாளமுள்ள இருதயம். இத்
தகைய இருதயத்துக்கு என்ன
கைம்மாறு அளித்திருக்கிறோம்?
“இதுவரையிலும் என் அன்ப
ரின் இருதயத்துக்கு நான்
என்ன செய்துவந்திருக்கிறேன்?
இப்போது என்ன செய்துவரு

ஒருநாள் அழகான ஒரு தேவாலையத்தின் முகப்பு வாச விள்ளிமூன், தமிழ் நாட்டுச் சிறுவன் ஒருவன், வணக்கமாய்க்கைகட்டி கொண்டிருந்தான். அவன் துகண்கள் அடிக்கடி கோவிலின் பிடத்துக்குப் பக்கத்தில் அழகாக அமைக்கப்பட்டு பசிய இலைகள் பூக்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, தீபங்களால் ஒளிவிட்ட டொளிர்ந்து கொண்டிருந்த செயற்கைக் குகையை நோக்கிச் சென்று கொண்டிருந்தன. கோவிலுக்குள் போகலாமா, அல்லது வீட்டுக்குப் போகலாமா என்ற யோசனையில் இருப்பவன் போலத் தோற்றினான். அவன் முகக் குறியும், சின்றங்களிலும் அச்சிறுவன் ஒரு கிறீஸ்துவப்பையன் அல்ல-ஒரு இந்துப்பையன் என்பதைக் காட்டினா.

வர் பிறந்த நத்தார் திருநாள் என்றும் அவன் அறியான். இவ்வாறு நின்ற சிறுவனது பெயர் சுப்பிரமணியன். சுப்பிரமணியன் இவ்விதம் கோவில் வாசலில் வேடிக்கை பார்த்துக் கொண்டு நிறகும்பொழுது, பட்டுடை தரித்து, விலை யூர்க்காட்டி பொன்னபரண ங்களை அணிந்த சீமாட்டி ஒருத்தி கோவிலைவிட்டு வெளிவருவதைக் கண்டு, மரியா ஸ்தாகச் சற்று ஒதுங்கி விலகி நின்றான், அம்மாது சிரோன்மணி கையிலிருந்த செபமாலையைத் தன் கைப்பையுள் போடுவதற்காக அவனிடத்தில் சற்று தரித்து நின்றான். அச் சமயம் பள்ளச்சென்று ஏதோ ஒரு பொருள் அவனுடைய பையினின்றும் தவறி விழுவதைச் சுப்பிரமணியன் கண்டான். சீமாட்டி அதைக் கவனியாது

ஆம், அவன் கிறீஸ்துவன் அல்ல. நமது நாட்டில் நம்மைச் சுற்றியிருக்கும் அநேக. பிறசம யிகளைப் போலவே, இச் சிறு வனுக்கும் மனித இரட்சிப்புக் காக மனுவருவெட்டத் ஆண்டவரது நாமம் முதலாய்த் தெரியாது. அன்று அவன் கோவில் வாசலில் நின்ற நாள் ஆண்ட நடந்துசெல்வதைக் கண்ட சிறுவன் விரைந்துபோய், விழுந்தது ஒரு அரைரூபா நாணயம் எனக் கண்டு, அதை எடுத்துக் கொண்டு ஓடிப்போய், அந்தச் சீமாட்டியின் மூன் நீட்டி : “அம்மா, நீங்கள் இதைக் கோவில் முகப்பிலே போட்டுவிட்டார் (தொடர்ச்சி 8-ம் பக்கம்)

கிரேன்? இனி நான் என்ன செய்யவேண்டும்?"—என்று இதை வாசிக்கும் நண்பர் ஒவ்வொருவரும் தன்னைத்தானே கேட்கவேண்டும்.

யேசுவின் திருஇருதயத்தை ஆராத்து அத்தேவ இருதயத் துக்குப் பிரியமான காரியங்களைச் செய்வதே நாம் அவருக்குச் செய்யவேண்டியபிரதிநின்றி. இங்நன் றியானது வெறும்வார்த்தையோடு நின்றுவிடாமல் கிரகைகளில் ஒளிவிட்டுப் பிரசாசிக்கவேண்டும். நமது தேவ இரட்சகர் நமக்கு முன்மாதிரி கையல்லவா? முன்மாதிரி கையென்றால், அவர்எவ்வாறு தமது பரமபிதாவை நேசித்தாரோ அவ்வாறே நாமும் நேசிக்க வேண்டும். இதனால்தான்: “எல்லாவற்றிற்குமான்பாக உன் சர் வாகள் ஒருபோதும் அவரது கட்டளைகளை மீறமாட்டார்கள். அவரது தேவ மகிமைக்குப்பங்கம் வருவிக்கும் எவ்வித விஷயத்தையும் செய்யத் துணியார்கள். அவரைமறுதலிப்பதைவிடத் தங்கள் உயிரையே இழக்கத் தயாராயிருப்பார்கள். தேவசிநேகமுள்ள இருதயத்தில் நமது ஆண்டவரின் திருஇருதயம் அரசாட்சி செய்யும். தமது திருஇருதயத் துக்குப் பிரியமான காரியங்கள் எவையென்று நமது இரட்சகர் தமது நேசப்பத்தினியாகியதிருச்சபை வழியாய்க் காண்பித்திருக்கிறார்.

சமயப் பத்திரிகைகளும் நாமும்

நாமே பத்திரிகையின் சீவநாடி

"தாமத்தில் கிறந்த தாமம் பத்திரிகா தாமம்" என்றெரு சுலோபமும் உண்டு. இந்தச் சுலோபத்தைப் பார்த்ததற்குல் - அல்லது படித்ததற்குல் - மாத்திரம் நாம் திருப்தியடைஞ்துவிட்டியாது. பொது வாக அந்தத் தர்ம கைங்கரியம் முன் நேற்றமடையவும், தியாகம் தழைத் தோங்குவும், நம்போன்றவர்களின் ஆதரவுதான் ஒருபத்திரிகைக்கு அதிமுக கியமாய்வேண்டும். நம் ஆதாவு பலப் பட்டால்தான் பத்திரிகை பலப்படும். ஒருபத்திரிகை பிரபல்யப்படுவதும் - புஷ்டி யோடு திகழ்வதும் - செல்வாக்கைக்கொண்டு விளங்குவதும் - நம்மாலேதான். ஆகவே, "நாமில்லாமல் பத்திரிகையில்லை" யென்றுகூடக் கூறலாம்.

இன்று நம்க த் தோ விக் கர்களிற் பெரும்பாலோர் சமயத்திற்கு அப்பாறப்பட்ட தினப்பத்திரிகைகளையும், வாரப் பத்திரிகைகளையும், மாதப்பத்திரிகைகளையும் படிப்பதில் ஆர்வமுடையர்களாயிருக்கிறார்கள். உலக விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறார்கள். ஒரு மனிதனுக்குப் பத்திரிகை ஆர்வம் இருக்கவேண்டியது அவசியத்தான். இதை நாம் மறுக்க வில்லை. ஆனால், கத்தோலிக்க சார்பில் நடைபெறும் ஒரு பத்திரிகையையும் ஒரு கத்தோலிக்கன் அவசியம் ஆதிரித்தே ஆகவேண்டும். ஏனெனில் ஒரு கத்தோலிக்கப் பத்திரிகையானது பிரஸ்தாப சமயத்தவர்களுக்கு எவ்வளவோமகத்தான் சேவைகளைச் செய்கிறது. சமயத்தின் நல உரிமைகளுக்காக அயராது உழைத்துவருகின்றது. சமயப்பிரசாரம் செய்கிறது. கத்தோலிக்கர் சம்பாத்பட்ட சமாச்சாரங்களை உலகமெல்லாம் பாப்புகிறது. இத்தகைய பெருங்கியாக்களைச் செய்து வரும் ஒரு கத்தோலிக்கப் பத்திரிகையை, கத்தோலிக்கர்களாகிய நாம் அன்போடு வரவேற்காதே போன்று, வேறு யார் இந்தப் பத்திரிகைகளை வரவேற்பார்கள்.

இன்றுவரை கத்தோலிக்கர்கள்சார்பில் எவ்வளவோ பத்திரிகைகள் தோன்றின. அவைகளைல்லாம், ஒருசில மாதங்களில், ஒருசில வருஷங்களில் இருந்துமிகு தெரியாமல் மாயமாய்மறந்துபோயின. இதற்கெல்லாம் காரணம் யார்? கத்தோலிக்கர்களாகிய நாமேதான். இதனால், "கத்தோலிக்க சமுதாயத்திற்கே ஒரு பெரிய நஷ்டத்தை ஈட்டியவர்கள்" என்ற அபவாதத்திற்கு இடம் ஏற்படலாயிற்று.

சமயத்திற்காக உயிரைத் தியாகு செய்யாகேபோன்றும், அதற்காகச்சமயப்பத்திரிகைகளையாவது வாங்கிப்படிக்கக்கூடாதா? போன்றிக் கியலாதா? ஆதரிக்கமுடியாதா? சமயார்வம் எப்படிப்பட்டதோ, அதைப் போலவேதான் சமயப்பத்திரிகைகளிலும் ஆர்வம் இருக்கவேண்டும். நம் ஆதாவதானே பத்திரிகைக்கு நவரசம்போன்

நது. இதைக் கத்தோலிக்கர்களாகிய நாம் மறந்துபோகக்கூடாது.

பத்திரிகையே நம்போன்றூருக்கும் பாமதிருப்தியைக் கொடுப்பது. பத்திரிகையே கத்தோலிக்க சமூக புலத்தைப் பெருக்குவது. பத்திரிகையே சமய ஆர்வத்தைக் கொறிவிடுவது. பத்திரிகையே பிறசமயத் தவர்களுக்குப் பாடங்களுப்பது. ஆகவே, இன்று நம் கத்தோலிக்கர்களின் சீவநாடியாய்வினங்குவது என்ன? ஒரு கத்தோலிக்க பத்திரிகையில்லை?

இன்று இலங்கையில் கத்தோலிக்கர்சார்பில் பல சங்கங்களும், சமாஜங்களும், சபைகளும் நடைபெற்றவருகிறன. பிரஸ்தாப ஸ்தாபனங்கள் நம் கத்தோலிக்கப் பத்திரிகைகள் சம்பாத்மாய்க் கிரத்தைகளையும், மாதப்பத்திரிகைகளையும் படிப்பதில் ஆர்வமுடையர்களாயிருக்கிறார்கள். உலக விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறார்கள். ஒரு மனிதனுக்குப் பத்திரிகை ஆர்வம் இருக்கவேண்டியது அவசியத்தான். இதை நாம் மறுக்க வில்லை. ஆனால், கத்தோலிக்க சார்பில் நடைபெறும் ஒரு பத்திரிகையையும் ஒரு கத்தோலிக்கன் அவசியம் ஆதிரித்தே ஆகவேண்டும். ஏனெனில் ஒரு கத்தோலிக்கப் பத்திரிகையானது பிரஸ்தாப சமயத்தவர்களுக்கு எவ்வளவோமகத்தான் சேவைகளைச் செய்கிறது. சமயத்தின் நல உரிமைகளுக்காக அயராது உழைத்துவருகின்றது. சமயப்பிரசாரம் செய்கிறது. கத்தோலிக்கர் சம்பாத்பட்ட சமாச்சாரங்களை உலகமெல்லாம் பாப்புகிறது. இத்தகைய பெருங்கியாக்களைச் செய்து வரும் ஒரு கத்தோலிக்கப் பத்திரிகையை, கத்தோலிக்கர்களாகிய நாம் அன்போடு வரவேற்காதே போன்று, வேறு யார் இந்தப் பத்திரிகைகளை வரவேற்பார்கள்.

இப்பொருள்தாபனங்களும், தத்தை அங்கத்தவர்களுக்கு நம் கத்தோலிக்கப் பத்திரிகைகளை நினைப்பூட்டவேண்டும். கத்தோலிக்க சமாச்சாரங்களைப் படிக்க அவர்களைத் தூண்டவேண்டும்: அவர்களை ஒரு கத்தோலிக்கப் பத்திரிகைப்பார்மனிகளாய் ஆக்கவேண்டும். ஏனெனில் ஒரு கத்தோலிக்கப் பத்திரிகையானது பிரஸ்தாப சமயத்தவர்களுக்கு எவ்வளவோமகத்தான் சேவைகளைச் செய்கிறது. சமயத்தின் நல உரிமைகளுக்காக அயராது உழைத்துவருகின்றது. சமயப்பிரசாரம் செய்கிறது. கத்தோலிக்கர் சம்பாத்பட்ட சமாச்சாரங்களை உலகமெல்லாம் பாப்புகிறது. இத்தகைய பெருங்கியாக்களையும் நடைபெறும் ஒரு கத்தோலிக்கப் பத்திரிகையை, கத்தோலிக்கர்களாகிய நாம் அன்போடு வரவேற்காதே போன்று, வேறு யார் இந்தப் பத்திரிகைகளை வரவேற்பார்கள்.

இன்றுவரை கத்தோலிக்கர்கள்சார்பில் எவ்வளவோ பத்திரிகைகள் தோன்றின. அவைகளைல்லாம், ஒருசில மாதங்களில், ஒருசில வருஷங்களில் இருந்துமிகு தெரியாமல் மாயமாய்மறந்துபோயின. இதற்கெல்லாம் காரணம் யார்? கத்தோலிக்கர்களாகிய நாமேதான். இதனால், "கத்தோலிக்க சமுதாயத்திற்கே ஒரு பெரிய நஷ்டத்தை ஈட்டியவர்கள்" என்ற அபவாதத்திற்கு இடம் ஏற்படலாயிற்று.

சமயத்திற்காக உயிரைத் தியாகு செய்யாகேபோன்றும், அதற்காகச்சமயப்பத்திரிகைகளையாவது வாங்கிப்படிக்கக்கூடாதா? போன்றிக் கியலாதா? ஆதரிக்கமுடியாதா? சமயார்வம் எப்படிப்பட்டதோ, அதைப் போலவேதான் சமயப்பத்திரிகைகளிலும் ஆர்வம் இருக்கவேண்டும். நம் ஆதாவதானே பத்திரிகைக்கு நவரசம்போன்

அ. பாவுல் பர்னுந்து

மன்னர்த் தமிழாசிரியர் சங்கம்

இச்சங்கமானது 25-6-49 காலை நல்லாயன் ஆண்பாடசாலையிற் தலைவர் திரு. டானியெல் ரேஷ் ஆசிரியரின் அக்கரைசனத்திற்கூடியது. பல ஆசிரியர்கள் சமூகமளித்ததோடு, பகுதியில் தொகையைக் கொடுப்பது. பத்திரிகையே கத்தோலிக்க சமூக புலத்தைப் பெருக்குவது. பத்திரிகையே சமய ஆர்வத்தைக் கொறிவிடுவது. பத்திரிகையே பிறசமயத் தவர்களுக்குப் பாடங்களுப்படிப்பது. ஆகவே, இன்று நம் கத்தோலிக்கர்களின் சீவநாடியாய்வினங்குவது என்ன? ஒரு கத்தோலிக்க பத்திரிகையில்லை?

இன்று இலங்கையில் கத்தோலிக்கர்சார்பில் பல சங்கங்களும், சமாஜங்களும், சபைகளும் நடைபெற்றவருகிறன. பிரஸ்தாப ஸ்தாபனங்கள் நம் கத்தோலிக்கப் பத்திரிகைகள் சம்பாத்மாய்க் கிரத்தைகளையும் படிப்பதில் ஆர்வமுடையர்கள். உலக விஷயங்களைத் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறார்கள். ஒரு மனிதனுக்குப் பத்திரிகையில்லை என்று கத்தோலிக்கப் பத்திரிகையை விஷயமாய்க் கொடுக்கவேண்டும். இப்படியெல்லாம் ஆல்வொரு ஸ்தாபனங்களும் நம் சமயப் பத்திரிகை விஷயமாய்க் கொடுக்கவேண்டும். போதுமையில் ஆசிரியர்களை நினைப்பூட்டுவது என்று கத்தோலிக்கப் பத்திரிகைகளை விஷயமாய்க் கொடுக்கவேண்டும். இப்படியெல்லாம் ஆல்வொரு ஸ்தாபனங்களும் நமக்கும் நமக்கும் கொடுக்கவேண்டும் மன்றும், 15-ஏதேதி விடுமுறை கேட்கப்படவேண்டுமென்றும் பேசப்பட்டபோது கல்வித்தினை மா? ஆசிரியர்தனிமா? என்றபிரச்னையும் தூண்டுகிறது. ஆசிரியர்தனிமா? என்றபிரச்னையும் தூண்டுகிறது. ஆசிரியர்தனிமே என்று தீர்மானிக்கப் பட்டாலும், ஆசிரியர்தனிமாகவே அது இருக்கவேண்டுமென்றும் கிளர் அபிப்பிராய் தெரிவிதனர். வெள்ளை அறிக்கையைப்பற்றிய விபரங்கள் ஒன்றும் தெளிவில்லை அல்லது அம்மையிலிருந்தே செப்பட்டு படிப்படும் இலத்தீன்பாடல்கள் இதன் பிறப்புகுடியில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. முற்றேவநற்கருணைபெற்றஆரம்பாடசாலை மாணவர்களுக்கு அவசியமான எல்லா அம்சங்களும் இச்சிறியெல்லாம் பெறப்படுவது.

இப்புத்தகத்தின் அழகை வெளித்தோற்றும் சித்திரசக்தமான இதன் உள்ளீடும் பாலர்களை மிகவும்கவர்ந்து, அவர்கள் இளமையிலிருந்தே செப்பழக்கம் பெறுவதற்குத் தூண்டுகோல்களைக் கிருக்குமென்பதில் சங்கேதமில்லை. இதன் விலை 45 சதம். அர்சு பிரோமினை அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டது. யாழ்ப்பானம் சென்னை சென்ற மாதாக சென்ற மாதாக செய்ய வேலால்சபை, சங்கீயோகுமை மோர் பந்தியினரால் பதிப்பிக்க

மன்னர்ப்பகுதி

கத்தோலிக்க பாடசாலை
ஆசிரியர்களுக்கு அறிவித்தல்

வட்டார வித்தியாதரிசியவர்கள் விடு
முறை காலக்கழகம் ஒன்று மன்னர்ப்
பகுதி ஆசிரியர்களுக்கு வருகிற ஆவணி
மாதம் 4-ந்திக்கதி தொடக்கம் 6-ந்திக்கதி
எறுக நடாத்தவிருக்கிறார்—எல்லா
ஆசிரியர்களும் இதில் பங்குபற்றும்படி
யும் வித்தியாதரிசியவர்களோடு ஒத்
துமூத்து இங்கழகத்தைச் சித்திக்கா
மாக முடிக்கும்படியும் கேட்டுக்கொள்
ஞகிறோம். பாடசாலைகளின் இரண்டாங்கலை
விடுமுறைத் தொடக்கம் 4-8-49 என மாற்றப்பட்டிருக்கிறது.

G. A. GURU AMY, O. M. I.
Gen. Manager, R. C. Schools.
Jaffna, 6-7-49.

சத்தியவேத பாதுகாவலன்

1949-ஆண்டு

ஆடி மாசம் 7-ந் திதி

மருதமடுத் திருப்பதி மகோற்சவப்பூர்த்தி

மன்னர் மாதோட்டமானது சத்தசத்தியவேதநாடு. முதல் முதலாகச் சத்தியவேத விசவாசம் மூனைக்கப்பெற்றநாடு. பின் அவ்விசவாசமானது ஆலாவிருட்சம்போல் படர்ந்து அடர்ந்து வியாபித்து மாட்சிமைபெற்றிருந்தநாடு. தமிழரசர் காலத்துக் கத்தோலிக்கர் வேதத்துக் காகத் தம்சயிரைக்கொடுத்து இரத்தஞ் சிந்தியநாடு. இவ்வாறு வேதவிசவாசத்திடனும் பெருக்கமும் மாட்சிமையும் முடைத்தாயிருந்த அங்நாட்டிலே ஒல்லாந்தர் நடத்திய வேதகலாபனையினாலே குரு, கோயில், பூசை, தேவாராதனைகளின் நிரூக்கிடைப்பட்டுச் சஞ்சலமுற்றிருந்த கத்தோலிக்கர், அக்கொடிய அரசருடைய ஆணைக்கு எட்டாத இடந்தேடிச்சென்று, தூரத்தேயுள்ளதும் வனமிருக்கன்கள் உறைவதும் சேரலைக்காடு களுள்ளதுமான மருதமடுவைத் தெரிந்து, செபமாலை மாதாவின் நாமத்தினால் ஒருசிறு கோவிலைக்கட்டி, கிறீஸ்தவரும் குருமாரும் ஒளித்திருந்து தேவாராதனைகளை நடத்தி, வேதமுறைகளை அனுசரித்து வந்தனர். அக்காலத்தில் ஒளிவிடமாய் விளங்கிய மருதமடுத்திருப்பதியானது தற்போது பகிரவக்கதேவாராதனைத் தலமாக—பிரசித்திபெற்ற யாத்திரைத்தலமாக—விளையலை கொண்டு வருகிறது.

இப் பிரபலமிக்க மடுப்பதியில் கோவில் கொண்டெடும் நடாத்துக்கருணைமழுபொழிந்து வருகின்ற திருச்செபமாலைமாதாவின் சுறுபத்துக்குப் பாப்பரசரின் நாமத்தினால் சென்ற 1924-ம் ஆண்டு முடிசூட்டப்பட்டது. இந்த முடிசூட்டு வைபவத்தின் காலநூற்றுண்டுப் பூர்த்திவிழா இவ்வருடம் திருப்பதியில் ஆடி மகோற்சவமாகக் கொண்டாடப்பட்டது. மடுப்பதிச்சரித்திரத்தில் இந்த பூபிலிவிழாவே மிகுன்னதமாகக் கொண்டா

ப்பட்டதாகும். யாத்திரிகளின் தொகையோ இவ்வருடம்போல் முன் ஒரு காலமுமிருந்ததில்லை. சுமார் ஒன்றரை லட்சம் யாத்திரிகள் வந்திருந்தனர் என்றும் திப்பிட்டாமா. திருப்பதியானது சனத்திரளாலே என்னிடுமின்றி நிறைந்து மரக்காடாயிருந்த அவ்விடமெல்லாம் சனக்காடாய்க்காட்சியளித்தது. ஆறு மேற்றிராணிமாரும் நாற்றுக்கு மேற்பட்ட குருமாரும் சமுகமாகி யாத்திரிகளுக்கு வேண்டிய ஞானஉதவிகளைச் செய்தனர். மடுப்பதித்தலைவர் யாத்திரிகளுக்கு வேண்டிய எல்லாவசதிகளையும் செய்து வைத்திருந்தார். இம்முறை மடுப்பதியிலாம் பெற்ற தேவாராதனைகளை எல்லாம் மிகமேலான வையாயிருந்தன.

மாதா பத்தியின்மத்தியதான மாய் மாதாவின் அடைக்கலச்சாலையாய், பிரபல யாத்திரைத்தலமாய் விளங்கிடும் மடுத்திருப்பதியர்னது நாகரிகமிக்க நவீனபட்டணம் போற்காட்சியிலிருப்பதியானது. இம்முறை ஏதும் செய்து வைத்திருந்தார். இங்குநடைபெற்ற வைபவங்களை எல்லாம் மாதா பத்தியை வளர்ப்பனவாயிருந்தன.

மாதா பத்தியின்மத்தியதான மாய் மாதாவின் அடைக்கலச்சாலையாய், பிரபல யாத்திரைத்தலமாய் விளங்கிடும் மடுத்திருப்பதியர்னது நாகரிகமிக்க நவீனபட்டணம் போற்காட்சியிலிருப்பதியானது. இம்முறை ஏவ்விதமான அசம் பாவிதங்களும் விக்மாதிருந்தது. மடுத்தாயாளின் வல்லமையிக்கப்புதுமை என்றே சொல்லவேண்டும். இம்முறை எவ்விதமான, களவுகள், விபத்துகள், அசுயைகள், அனர்த்தங்கள், அதிருப்பதிகளும் நடைபெற்றுமல் விழாமுடிவுற்றதும் மாதாவின் அருட்செயல் என்றே சொல்லவேண்டும். யாத்திரிகளைலோரும், மாதாவையண்டிக்களீர்ந்து, வேண்டியஉதவிகளைப்பெற்று, குதாகலத்துடன் தமவீடுகளுக்குத் திரும்பினர். மடுப்பதிவைபவங்களைக் கவனித்த பல்லர்யிரக்கணக்காரன் பிறமதஸ்தர்களும்மாதாவைஅண்டிவரவும், எமதிருவேதத்தை மதிக்கவும் சிச்சயமாக நன்மனமுற்றிருப்பர். முன் எப்போதும் நடந்திராதவாறு இம்முறை 75-க்கு மேற்பட்டோர் மனங்திரும்பி ஞானத்தைப்பெற்றுள்ளனர். மடுத்தாயார் தமது திவியபதிக்கு அநேக பக்தர்களைவருடாவருடம் அழைத்து, ஆட்சிகொள்ளளத் தயாராயிருக்கின்றன. மடுத்தாயார் எமக்கு மாத்திரமல்ல—பிறசமயத்தவர்களாகிய நமது அயற்சகோதரருக்கும் தாயல்லவா? இவர்களைலோரும் ஒர்நாள் எம்தாயின் பிள்ளைகளாய்வங்கு சேரவேண்டுமென—இந்தத்திருப்பதிவைபவமுடிவின்போது—ஆசிப்போரமாக! நாமும் இத்தாய்க்கு ஏற்ற பிள்ளைகளாய்வாற்றும் திருப்பதியாகும்.

மடுத்தாயார் எமக்கு மாத்திரமல்ல—பிறசமயத்தவர்களாகிய நமது அயற்சகோதரருக்கும் தாயல்லவா? இவர்களைலோரும் ஒர்நாள் எம்தாயின் பிள்ளைகளாய்வங்கு சேரவேண்டுமென—இந்தத்திருப்பதிவைபவமுடிவின்போது—ஆசிப்போரமாக! நாமும் இத்தாய்க்கு ஏற்ற பிள்ளைகளாய்வாற்றும் திருப்பதியாகும். இலங்கைக் கத்தோலிக்க மக்களின் பிரபலமிக்க புனிய யாத்திரைத்தலமாய் வளவிலங்குகளுறையும் அடர்ந்தகானகத்தினமத்தியில் பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கும் பழையமுடிவில் வெள்ளிவிழாவை அவ்வின்முன்கொண்டாடவும், அங்குநடக்கும் வைபவங்களைக் கண்டு ஆளுத்துக்கவும், இலங்கையில் எல்லாக்கோணங்களிலிருந்தும் கத்தோலிக்கர்களும், பக்தர்களான மற்றும் சமயத்தவர்களும் புற்றிசல்போலும், கடலைபோலும், முக்கட்டப்போலும் தீர்த்திராக்காலம் வருகிறது. ஆனிமாச நடுப்பகுதியிலிருந்தே மாதாபக்தர்கள் மடுப்பதியையடையத் தொடங்கிவிட்டனர். தினமானம் யாத்திரை வேதவிலோரும் திருப்பதியாகும்.

—அல்லபனியாவின் வேதவிரோத அரசாங்கம் அங்குள்ள 5 மேற்றிராணிமார்களில் இருவரைக் கொண்றுவிட்டது. ஒருவர் சிறையில் இறந்தார். மற்றொருவர் சிறையில் இருக்கிறார். 74 வயதான ஓலாக்குஆண்டவர் மாதிரிம் வெளியே இருக்கிறார்.

மருதமடு நாச்சியார்

கன்னித்தாயே! கண்ணட்ட!

கன்னிற்சாறே! கனியழுதே!

வன்னித்தாயே! வழித்துணையே!

வந்தித்தோமே வாழியவே!

* * *

எட்டுத்திக்கும் நின்கருணை

எண்ணித் தாசர் வங்தோமே

துட்டத்தனமும் மாறிடுமே

துதிப்போமுது தாழ் நிதமே!

* * *

வையம் எங்கும் வணங்கிடுவர்

வாணீ! உன்னன் புகழ்பெரிதே

ஐயம் வேண்டாம் அம்மனீநீ!

ஆச்சீ! லங்கைக்கரசியலோ!

* * *

வாழக! மடுவும்! வளர்ப்பதியும்!

வழி வழிவந்த தமியர்களும்

சூழக! இன்பம் நாடோறும்!

துணைதாய் மடுவாள் தயவாலே!

சரித்திரங் கண்டிராத சனத்திரள்

நடுக்காட்டில் தனிக்காட்சியளிக்கும் போன்னகர்

எசன்குமாரனுகை குமரேசனம் பேசேபெருமாளை ஈன்றெழுத்தவளாய், உடுமுடிசிரத்தி மீனாட்சியம்மை பென்று நாம் துதித்துப் போற்றுப் பொன்னகரைக்கும் ஒரு இடமானது குறித்த சிலதெங்களில் பிரஸ்தாபமிக்க நகரம்போன்ற காட்சிகொடுத்து பக்தர்களைப் பரவசம்படுத்த தத்தக்காகத் திகழும் மாட்சியானது ஒரு அதிசய நிகழ்ச்சியின்று துணித்து

எப்போதும் எங்கும் பிரசித்தப்படுத்துவதாயிருக்கின்றது. சாதாரணமாகச் சனசஞ்சாரமற்று வனவிலங்குள்ளறைந்துகட்க்கும் ஒரு இடமானது குறித்த சிலதெங்களில் பிரஸ்தாபமிக்க நகரம்போன்ற காட்சிகொடுத

திரிகளின்தொகை அதிகரித்துக்கொண்டு வரவாற்றுகிறது. திருநாளன் முகம் காலை வரையும் சனங்கள் வந்துகொண்டிருந்தனர். பிரயாணவசதிகளும் நன்றாய்ச்சிக்கின்தன்று செய்யப்பட்டிருந்தன. புகையிரத்தால்வந்த யாத்திரிகளைத் திருப்பதிக்குக் கொண்டுவந்து சேர்க்கும் பொறுப்பை நெயில்வேய்ப் பகுதியினர் ஏற்று நடத்தினர்.

மோட்டர் வாகனங்களினால் முன் எப்போதும் வந்திராத மாத்திரிகள் வங்க தனர். இம்முறை 12,000க்கு மேற்பட்ட மோட்டர் வாகனங்கள் மடிப்பதியை அடைஞ்துள்ளன என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. வண்டிகளாலும், காலங்கையாகவும் பல்லாயிரக்கணக்கானார் வகுக்குத்துசேர்க்கின்றனர். மொத்தமாக இவ்வருட யூபிலி விழாவுக்குச் சுமார் ஒன்றாற்று லட்சம் மாத்திரிகள் வங்கிருந்தனர் என்று நிச்சயிக்கலாம்.

25 வருடங்களின் மூன் நடைபெற்ற முடிசூட்டுவைப்பத்தினேபோது 50,000 மாத்திரிகள் வந்திருந்தனரென மதிப்பிடப்பட்டிருந்தது. இம்முறை அதைப் போலும் திச்சயமாக நாலு அல்லது ஐந்துமடங்கு சனர் வந்தனரென்று மதிப்பிடலாம். இந்தியாவிலிருந்து 2,000க்கு மேற்பட்டோர் இத்திருப்பதிக்கு வந்திருந்தனர்.

ஆயத்த ஏற்பாடுகள்

முன் விலைம்பார்க்க அதிகமானாலோ
அங்கு வருவார்களை எதிர்பார்த்த
மடிப்பதிப் பரிபாலன சுவாமியார்
வேண்டிய முன் னெற்பாடுகளைல்லாம்
செய்துவைத்தனர். திருப்பதியை
யடுத்துள்ள காட்டுப்பிரதேசம் திருச்
தப்பட்டு மரஞ்செடிகள் அழிக்கப்பட்டு
யாத்திரிகள் தங்குவதற்கேற்றாகத்
தயார்செய்யப்பட்டிருந்தது. எனினும்
இந்த இடந்தானும் யாத்திரிகளுக்குப்
போதியதாகாமையால் யாத்திரிகளில்
அநேகர் திருத்தப்படாத அடர்ந்த
காட்டுக்குள்தானும் தங்கியிருந்தனர்

யாத்திரிகளுக்கு எவ்வித குறைவும் கேரிடாதபடி வேண்டிய சொகரியங்களையெல்லாம் ஏற்பாடுசெய்திருக்கமையானது அத்திருப்பதித் தலைவரின் நிமிவாகத் திறனுக்கு உத்தம அத்தாட்சியாய் இருக்கத். மடுப்பதியில் இம்முறை தண்ணீர்க்கஷ்டமோ, உணவுக்கஷ்டமோ, வெளிச்சக்கஷ்டமோ

இருப்பிடக்கஷ்டமோ, போக்குவரத் துக்கஷ்டமோ இவை அற்பமேனுய ஏற்படாமலிருந்தது மடுமா தானின் மறைவான, மாபெரிய அற்புதம் என்ற சொல்லாம். மருதமடுக் குளமானது போதியநீர் நிரப்பப்பட்டி ஏந்தது. யாத் திரிகள் தாராளமாய்ப் பாவிப்பதற்கு ஏற்றதாகத் தண்ணீர் தொட்டிகள் பெருப்பிடத்துப் புதுப்பிக்கப்பட்டிருந்தன. புதிய கண்றுகளும் சிலவெட்டடப்பட்டிருந்தன. சக்திமிக்க மின்சார இயங்கிரம் திருப்பதி முழுவதையும் வொளிச்சமயமாக்கிக் கொண்டிருந்தது

இத்தனை யாத்திரிகட்டும் தேவையான உணவுப்பொருட்கள் வெள்லாம் திருப்பதியில் ஏராளமாய்க்கிடைத்தன இப்பதியிலுள்ள ஐக்கியசங்கக் கடையானது யாத்திரிகளின் உணவுத் தேவைகளைச் சமாளித்துக்கொண்டிருந்தது. முன்னையிலும்பார்க்க அதிகமான வியாபார ஸ்தானங்களும் உணவுச்சாலைகளும் அமைக்கப்பட்டிருத்தன.

முடிகுட்டு வெள்ளிவிழாவை முன்
னிட்டு திருப்பதியானது புதிய தோற்று
மளித்து விளக்கியது. எங்குபார்த்தது
லும் ஏதோ ஒருபுதியதன்மை எவ்வொ
யும் கவர்ச்சித்துக்கொண்டேயிருந்தது
திருப்பதியில் பிரவேசிக்கும் பிரதான
வாசலில் அழகிய மாதாவின் பெரிய
சுருபெமான்று புதிதாக அமைக்கப்பட-
டிருந்தது. யாத்திரிகளை அன்போல்
வரவழைக்கும் பாவணையில் அத்திருக்கு
சுருபம் அமைக்கிறுப்பதை எல்ல
யாத்திரிகளும் கவனித்திருப்பர். இது
திருச்சுருபத்துக்கு-வரவேற்கும் மாதா
சுருபம் என்றே—அரவணைக்கும்மாதா
சுருபமளன்றே—பெயரிடவேண்டியது
பொருத்தமானதாகும்.

திருப்பதியின் ஒருபகுதியில் ஊர்து
மாதாகை அமைக்கப்பட்டிருப்பது
யாத்திரிகர்களுக்கு முன்பே தெரியும்.
இன்னொரு பகுதியில் திருப்பதியின்
காட்டுப்பகுதி எல்லைக் காவலாகப் புதி
தாய்ப் பத்திமாதாயாரின் பாரிய சுறுப
மொன்று அலங்காரமாக அமைக்கப்
பட்டிருக்கிறது. பத்திமா மாதாவின்
பெயரால் ஒரு புதிய தெருவும் திறக்
கப்பட்டுள்ளது.

இன்னெனுருபக்க எல்லையையுடுத்து
கிறீல்து இராசாவின்திருச்சுருபம் கிங்
காரமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கிறது.
இதையுடுத்துள்ள பாதை கிறீல்து
இராசாவிதியெனப் பெயரிடப்பட்டுள்
எனது. இந்தழுவிவிழாவைஎப்போதும்
கிணவுட்டத்தக்கதாகப் புதிதாக ஒரு
தெரு அமைக்கப்பட்டு “ழுவிவிழிதி”
எனப் பெயரிடப்பட்டுள்ளது.

யாத்திரிகளின் வசதிக்காகவும் குரு
மாரின் தேவைகளுக்காகவும் அதேங்க
கட்டடங்கள் புதிதாய் ஏற்படுத்தப்பட்ட
திருந்தன. மழித் தாயின் தில்விய
ஆலயமானது சகல சிறப்புகளுடன்
துவங்கிக்கொண்டிருந்தது. புதிதாக
மேல்மச்சவேலை செய்யப்பட்டு முடிவு
பெற்றிருந்தது. ஆலயத்துட் புறமும்
முகப்பும் வளப்புடன் அலங்கரிக்கப்
பட்டிருந்தன. ஆலயச் சிறப்புகளுள்
எல்லாம் மிகவும் முக்கியமும் முதன்

மையுமாய் விளங்கியது மடுமாதாவின் புதிய வெள்ளோச் சுருபமாகும். இச் சுருபம் இந்த யூ பி லி விழாவுக்காக ஐரோப்பாவிலிருந்து தருவிக்கப்பட்டது. மடுத்தாயின் புதுமையான சுருபத்தின் அதேசால்லாக சுத்தவெண்மை மனின் சாங்கில் நூப்பமாகச் செய்யப்பட்டது. இத்திருச்சுருபம் ஆலயத்தின் வெளிமுகப்புப்பிடித்தில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. இது மாதா பக்தர்களை ஆனந்தத்தில் அமிழ்த்திவிடுவதாய் இலங்குகின்றது. வெளிமுகப்புப் பகுதியானது திருத்தப்பட்டு புதிச்சுற்றுக்கிடுதிகளிடப்பட்டுப் பொலி விடன் விளங்கியது. அதில் நடக்கும் ஆராதனைகளை வெகு தூரத்திலிருந்தும்

பாரக்கக்கூடியதாய் அமைக்கப்பட்டு
இருந்து, ஆராதனை மைதானம்
போதியவெளிச்சம் இடப்பட்டிருந்தது.
ஓலிபரப்பிகள் பொருத்தப்பட்டிருந்தன.

இவ்வகையான பல புதிய ஏற்பாடுகள் இவ்வருடம் நடைபெற்ற வெள்ளிவிழுவுக்கு அதிக மேன்மைபைத்தஞ்சுகாண்டிருந்தன.

திரு ஆராதனை வைபவங்கள்

இம்முறை இப்பதியில் நடைபெற்ற திரு ஆராதனை வைபவ நிகழ்ச்சிகளின் மேன்மையையும் கிரமத்தையும் வரி சைப்படுத்திக் குறிப்பிடுவது இயலாக்கருமாகும். மாதாபக்தியை வளர்த்து தேவனைய ஜனகத்தக்கதாக, எல் லா ஞானமுயற்சிகளும், செய்ம்பட்டன. 23-ந்திக்கி தொடக்கமாக காலைமாலை ஆராதனைகள் பத்திச் சிறப்பாகக் கொண்டாடப்பட்டன. யாத்திரிகளின் ஞானதேவைகள் பூரணமாய்க் கிடைக்கக்கூடியதான் பக்திமுறைச்சிகளும் ஆராதனை வழிபாடுகளும் கிரமப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. இலங்கையின் பொதுப் பெரிய யாத்திரைப்பதியான இத்திருப்பதியில் நடைபெறும் புனிதவைவங்களிற் கலங்குதொள்வதற்காக இலங்கை

கையிலுள்ள எல்லா மேற்றிராணிமா கும் வந்திருந்தனர். எல்லா மேற்றிரா சனங்களிலுமிருந்து சுமார் நூற்குரு மார் வந்திருந்தனர். இவர்கள் எல் லோரும் யாத்திரிகளின் ஞானதேவை களுக்கு உதவிசெய்வதில் உற்சாகமா கவும், சுறுசுறுப்பாகவும், ஒயாது, உறங்காது எடுப்படிருந்தது. எல்லா யாத்திரிகளையும் கவர்ந்திருக்கது.

ருணை கொடுப்பதிலும், பாவசங்கிர்தனம் கேட்பதிலும், நூனவிசாரணை செய்வதிலும் குருமார் ஆற்றிய உண்ணமான சேவையே இவ்விழா சித்திராப் நடந்தேறியதற்கு மேலான காரணங்களாகும். கடைபெற்ற ஆராதனை முயற்சிகளில் முக்கியமானவைகள்: மரிபாயின் இரவுகளாம். இவை 29-ம் 30-ஞ்சுதி இரவுகளில் நடைபெற்றன. வெள்ளிவிழாவுக்கெனச் சித்தஞ்செய்யப்பட்டிருந்த இந்த மீரியாயின் இரவு என்று அறியப்படுகிறது.

ஏன் வெகு பத்தண்ணமாய வுமரசை
பாய் நடைபெற்றன.

29-ந்திக்கி இரவு, 10 மணி க் கு
நடைபெற்ற மரியாயின் இரவு தமிழில்
கிகழ்க்குத் து, யாழ்ப்பாண மேற்றிராச
நத்தின் எக்காளம் எனப் புகழுப்படும்
வெபல பிரசங்கியாராகிய அதி.வன்.
30. பிற்றர் O. M. I. சுவாமியார் அவர்கள்
முதல் மரியாயின் இரவை நடப்பிட்டார். முதலில் செபமாலைக் கார
னிக்கங்கள் விளக்கஞ்செய்யப்பட்டுச்
செயிக்கப்பட்டன. பின்பு திருமணித்தி
பாலம் நடைபெற்றது. அதைத்
தொடர்ந்து யாழ்ப்பாணத் துணைஆயர்
அவர்களால் நடுச்சாம்ப்புசைவைக்கப்
பட்டது. பூசைச் சடங்குகள் வியாக்
க்யானஞ்செய்யப்பட்டன. 30-ந்திக்கி
மாலை நடைபெற்ற மாலை ஆராதனைக்கு
ராளமானவர்கள் வந்திருந்தனர்.
வெளிமைதானம் முழுவதும் யாத்திரி

திருநாள் வைபவம்

பொழுதுபலர்ந்தது. மாதா பக்தர்கள் கோவிற் பிடங்களை முற்றுகையிட்டனர். யாத்திரிகள் எல்லோரும் ஒன்று இரண்டில்ல பல பூசைகளைக் கண்டு திருநந்தகருணை பெற்றனர். காலை 7-30 மணிக்கு வெளிப்பிடத்தில், யாழ் பாண மேற்றிராண்ணியாண்டவர் அவர்களால் பெரிய பாற்பூசை நடத்தப்பட்டது. மைதானம் வரும் மாதா பக்தர்கள் கூடி நெருங்கீச் செயித்துக் கொண்டிருந்தனர். அத்தனை ஆயிரவரும் சத்தம் சந்தியில்லாமல் அமைதியாகவும் பத்தியாயுமிருந்து பூசைகளீட்டைக் கண்ணுற்ற பிரசமயிகள் எல்லோரும் அதிகசியித்து தீண்றனர். வெயிலையும் கலைப்பையும் நெருக்கத்தையும் மறந்து மாதாவின் அருளை வேண்டுவதற்காய்க் காத்திருந்த சனங்களைப்பார்த்து எங்கதப் பிரசமயத்தவரும் ஆச்சரியப்படாமலிருப்பா?

மாதாவின் பவனி

பூசைமுடிந்ததும் மாதாவின்பவனி நடைபெறத் தொடர்கியது. இம் முறை நடைபெற்றதைப்போலும் பத்தியருட்சியாய் முன்எப்போதாவது சுற்றுப்பிரகாரம் நடந்ததில்லை. வெடி தீருவதோ, பொரிசிறவதோ, ஆரவாரம்செய்வதோ அக்களிப்பதோ இல்லாமல் முற்றும் அடக்கங்கமாயும், அமைதியாயும் நடைபெற்ற இந்தச் சுற்றுப்பிரகாரமானது, இப்பதியில் நடைபெற்ற சகலவைபவங்களுக்கும் முடிகுட்டுவது போன் நிருந்தது. மேகம் இருண்டு மழையும்துமித்தது. அதினால் சுற்றுப்பிரகாரப்பாடை யிலுள்ள புழுதிகள் அமர்ந்தன. சுற்றுப்பிரகாரபவனிசெல்லும் கிரமம் ஒலி பறப்பியில் வெளியிடப்பட்டது. மைதானத்தில் குழுமியிருந்தபக்கதாகளை லோரும் நெடுமுழுந்தாவிலிருந்து இருக்ககளையுமுயர்த்தி மாதாவின் வரவை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தனர். எல் லோரும் ‘ஆவே மரியா’ என்னுங்கித்ததைப் பாடும்போதே மாதாவும் திருத்தேரில் எழுந்தருளினா. மாதாபக்தர்களைல்லோரும் கையெடுத்தது கண்ணீர் உகுத்து அம்மா! தாயே! அம்மே! மரியே! என்று உரக்கக் கத்தியகுரலானது பரலோகமட்டும் சென்றிருக்கும். என்று மில்லா அமைதியிடத்தும் பத்தியிடத்தும், திருத்தாயார் ஊர்வலம் வந்தகாட்சியை என்னென்ன போம். இலங்கையிலுள்ள எல்லாமேற்றிராசனங்களைச்சேர்ந்தவர்களும் மாதாவின்கைத்தேரைச் சுமக்கக் கூடியதாக ஒழுங்குசெய்யப்பட்டிருந்தது.

செபத்துடனும் தேவகிதத்துடனும் நடத்தப்பட்ட சற்றுப்பிரகாரம் முடிவற்று கோவில்முகப்பையடைந்ததும் சனங்கள் கடல்மணை திறக்துபோல திரண்டுகூடி நின்றனர். எல்லோரும்

சாயந்தரம் நடைபெற்ற முடிவு
 மாலையாராதனை நிகழ்ச்சிகள் யாத்திரி
 கர்களை வெகுவாய்க் கவர்ச்சித்தன.
 வெளிமைதானம் முழுதும் சனங்கள்
 என்னிட இடமின்றிக் கூடியிருந்தனர்.
 கண் ஞுக்கெட்டியதாம் முழு தும்
 சனங்கள் நெருங்கியிருக்கக் காணப்
 பட்டனர், குருக்கள் கூட்டமானது
 மேற்றிராணிமாருடன் பிடத்தை
 யடுத்த ஆசனங்களில் அமர்ச்சிருந்தது.

இங்காரம்

நடுச்சாமம் அரிக்கன்னலாம்பு வெளிச்
சம் மின்னிக்கொண்டிருந்தது. என்
மனைவி மக்களைல்லாரும் கல்லநித்திரை.
ஆனால் எனக்கோ நித்திரைவாயில்லை.
என் அடுத்தநாள் சிங்கப்பூர்ப் பிரயா
ணத்தை நினைத்தால் நித்திரைதான்
எப்படிவரும். ஏதேதோ சிந்தனைகள்
தான் அலையலையாகவாக்குமோ தினம்
திடீரென்று சுவர் அலுமாரியில் ஏற்
பட்டகலவரம் என்சிந்தனைகளைப் பறக்
கடித்துவிட்டது. சத்தம்சங்கதடிசெய்
யாமல் அந்தப்பக்கம் கவனித்தேன்.
'மோட்டர்மிள்க்' போக்கதல் பெரிய
இறுமாப்புடன் அட்டாஞ்சங்கெய்தது.
என்னைப்பார். நான் ஒரு இராசா
மாதிரி இல்லையா? எனக்கு நடக்கும்
சீர்வரிசைகளைப் பாரத்துக்கொண்டு
தானே இருக்கிறீர்கள். ஒரு இலையான்
தானும் என்னில்படவிடுவார்களா?
எனக்குள்ள செல்வாக்கை என்னென்ன
பது. குழந்தைகள் தொடங்கி வழையா
திபர் ஈருகவுள்ள எல்லோருமே என்னை
எவ்வளவு அத்தியந்த ஆவலோடுவிரும்பு
கிறார்கள். நோயாளிகூட என்னி ஸ்
ஒருகளாஸ் போட்டால் எவ்வளவு
தையியத்தோடு காணப்படுகிறோன். நீங்களும்
இங்கே குஞ்சிக்கொண்டுதானே
இருக்கிறீர்கள். நாயென்று கவனிக்
கிறார்களா? சி! சி! இப்படி மானங்கள்
கெட்டுவாழ்வதிலும் மாண்டுபோனால்
தான் என்ன!

இதனுடைய அகம்பாவும் இடியும் பார்வையும், பேச்சும் எல்லோரையும் அப்படியும் இப்படியுமாக அசைத்து விட்டது. மன்னெண்ணென்றப் போது தலால் மௌனமாக இருக்க முடிய வில்லை. ஆத்திரம் உச்சிக்கேறி இடியும் இடியென்று கிரித்தது. ‘தடிப்பேசு ஆளில்லாவிட்டால் தமிழசன்னடப்பொரு சன்னதான்’ செய்வீர்போல இந்துக்கரது. என்ன! உண்ணெப்போல் ஒரு சர்வமுட்டானோ என்கிவியத்தில் கண்ட தேவில்லை. நானும் இங்கே இருக்கிறேனன்பதை நீ முற்றுய்மறங்குதான் போன்று. ‘உப்புச்சமைந்தால் தான் உப்பின் அருமைதெரியும்.’ அதிகம் உள்ளிப்பயனெண்ண? இந்தவேலை நான் இல்லாவிட்டால் நீர் முகம் பார்த்துக் கதைக்கமுடியுமா? உலகம் முழுவதையும் இருள் அல்லவா மூடிக்கொள்ளும். பகவில் சூரியன், இரவில் நான் அல்லவா வெளிச்சத்தைக்கொடுக்கிறோம். என்னையல்லவா நீ மகா இராசாவாகமதிக்கவேண்டும். இரண்டு கையுமெடுத்துக் கும்பிடவேண்டும்.

இதைக்கேட்ட மோட்டர் மில்க் போத்தலுக்கு இம்மைமறுமை தெர்யாமல் கோபம்பிப்ததுக்கொண்டுவாச்து விட்டது. என்னசொன்னும்சி நாயே! சீயா! உனக்கும் ஒரு எண்ணம். எனக்குக்கிட்டத்தானும் நிற்க உனக்குத்தகமை உண்டா? என்குலகோத்திரமென்ன! குடிப்பெருமையென்ன! உன்னழல்களைல்லாம் அம்பலத்தில்வரத்தானே இவ்வளவு பாடுபட்டாய் ஊரைலைமுடியால் மூடவா நினைத்தாய். “தானுமொரு ஆளாம், தவிடுமொரு கொழுக்கட்டையாம்” என்றால் போல நியுமொரு ஆளன்று வாய்திறங்கு பேசத்தொடங்கிவிட்டாயா? என்னிடம் வந்துபோகிறவர்களைக்கொண்டுதானும் என்பெருமை உனக்குவிளங்கவில்லையா? ஒருநாளைக்கு எத்தனை மூறைஞ்சு எசமானும் எசமாட்டியும் பிள்ளைகளும் என்னுண்டைவருகிறங்கள். உங்கிட்டார்வருகிறங்கள். வந்தாலும் சி! சி! அந்த அரோகிக்கக்கூடிய வேலைகாரன்தானே. அவன்தானும் உண்ணை மதிக்கிறஞு?

துள்ளாதே துள்ளாதே, உனக்கு
ஆங்காரம் மிஞ்சிவிட்டது. ஏதோ
உனக்கு அழிவகரலம் வந்துதான்விட
துபோலத் தோற்றுகிறது. உனக்
குத் தெரியாதா? சிங்கம் பாழ்ச்சினாற்
நில் விழுந்து இரந்தகடை. தன்னைவிட
வேறேகின்கம் உண்டாஎன்ற கர்வ
மல்லவா, தனக்கெதிரே தோற்றுவது

நிழல் என்பதையுக்கூட யோசிக்கவிடவில்லை. நாங்களும் தேவனைப்போல் ஆனாலென்ன என்ற ஆங்காரமல்லவா சர்வ அலங்காரமுள்ள சமமனசுகளையும் பசாக்களாக்கிவிட்டது. அதனால்லவா நரகபாதாளம் திறக்கப்பட்டது என்று மன்னெண்ணெண்ணிப் போத்தலை சொல்லிவாய்மூடவில்லை என்குழங்கை வீரிட்டு அழுத்தொடங்கியது. உடனே என்மனைவி அடிப்போத்தவிலிருந்து மோட்டர்மாவை எடுத்துக்கொண்டு பழம்போத்தல் கிடந்த மூலிலையிடே அதனை வீசிவிட்டாள். நிதி திரைச் சோம்பவில் அவன்றுடைய கைதவறிச் சற்று உரமாகவிழுந்ததுதான். போதல் சுக்குறாருகப் பறந்தது. இந்தகாலம் எல்லாம் கண்ணாலுக்கு முன்னாலே என்று மன்னெண்ணெண்ணிப் போத்தலை மாத்திரமல்ல எல்லாப் போத்தல்களும் சொல்லிக் கலகலவென்று கிரியமாவேறன்ன செய்யமுடியும்.

“ஆனந்தம்”

கெளரவ மந்திரி

ජි. ජි. ක්‍රු වරවෙරු

முல்லைத்தீவு

மீண்பிடி-மீண்பிடி ஆராய்ச்சி-கைத் தொழில்மங்களிருக்கின்ற நிலையில் அவர்கள் மூலிகைத்தீவுக்கு விஜயஞ்செய்ய இருப்பதை மக்கள் அறிந்ததும் அளவிலா ஆனால் தாழ்த்துவது கொண்டு சம்மாட்டியார், தனித்தொழிலாளர், தும்புக்கைத்தொழில் அங்கத்தவர்கள் மூன்றுபகுதியாக வரவேற்றப்பட்டு செய்யத் தீர்மானம்பண்ணினர் அதன்படி 19.6.47 மரிலூ 6 மணியில் வில் பல்லர்யிரக்கணக்கன்றோர் சூழ்நிற்க, கெளரவு மந்திரியார் வந்திருந்தும் கட்டளைக்குரவரால் மாலைசூடுப்பெற்று மேளவாத்தியங்களுடன் அவரை அழைத்துத் தெண்டு சம்மேது துருவானவர் கோவிலுக்காகாமையில் அழகுற அமைத்த பந்தரில் கட்டளைக்குரவர் அக்கிராசனம் வகிக்க, நடுவானத்தில் கெளரவு மந்திரி அமர்த்தப்பட்டார். திரு. அருளப்பு சம்மாட்டியாரால் வாழ்த்துப்பத்திரம் படித்துக் கொடுக்கப்பட்டது. அதன்பின் திரு. ஐயம்பிள்ளை அவர்கள் மந்திரியாருபுகழ்த்து மக்கள் தேவைகளையும் குறிப்பிட்டார். இரண்டாவதாக அனமிழியே. க. பாடசாலைத் தலைமை ஆசிரிய டி. எம். யேம்ஸ் அவர்கள் எழுந்து கடந்த சில ஆண்டுகளாக மீண்பிடிச்சாலைக்கத்தின் கேவலங்கிளையையும் அதனைத் திருத்துதல் அவசியமென்றும் முன்போல் அரிசிப் 'பேர்மிற்' றை அளிக்குமாறும், கரவலைக்குக் கயிறு அவசியமானதால் ஓர் தும்புத் தொழிற்சாலையை ஏற்படுத்துமாறும் குறிப்பிட்டார். பின் கெளரவு மந்திரியார் எழுந்து: அசாங்கசபை விஷயமாக இவ்விடம்வந்து போது நீங்கள் காட்டிய அன்பிற்குப் பிரதிபுகாரம் செய்யும்நாள் வந்து விட்டதென்றும் தாராளமான உதவுகளை ஏராளமாகச் செய்யத் தாம் காது திருப்பதாகவும் நீங்கள் ஒரு சங்கமங்கச் சேர்ந்து இருந்தால் அநேக நன்மைகளைப் பெற்றுதிட்டுமென்றும், உருகள் தேவை, குறைகள்பற்றிப் போகவேண்டின் கூச்சமின்றி என்னிடத் தேரில்வந்து பேசும்படியும், புதுமுறைகளைக் கையாண்டு தொழில்வசெய்யுவேண்டுமென்பதே எனது பேரவான்றும் கூறித் தமக்குச் செய்யப்பட்டு உபசாரணைகட்டு நன்றிசொல்லி முடித்தார். ஈற்றல் கட்டளைக் குரவராக கெளரவு மந்திரிக்கு நன்றிகூறப்பட்டது.

அதனால் முதலாமானால், தனி கூட
தொழிலாளர் அழைத்து சென்று
முற்றவெளியில் அமைத்திருந்த பங்கில்
இருத்தி வாழ்த்துப்பத்திரம் படித்து
கொடுத்தனர். மன்னார் நல்லவான்
ஆங்கிலபாடசாலை ஆகிரியர் திரு
ஜி. பென்டிக்ர் அவர்கல் தனி
தொழிலாளர்படிம் பல கஷ்டங்களையும்
அவர்கள் தேவைக்கூடிய பற்றப்பே

நார். அதற்கும் மங்கிரியார் தன் வலானவைகளைச் செய்யக் காத்திருப்பதாகக் குறிப்பிட்டுப் பதில்நன்றி கூதின்க்குர்.

முன்றுவதாக கோவிற் குடியிருப்
வாலிபசங்கத்தாராலும், தும்புக்கை
தொழில் அங்கத்தவராலும் மந்தி
யார் அழைத்துச்செல்லப்பட்டு ஞே
க. பாடசாலையில் அழகுற அழைத்
ஆசனத்தில் இருத்தி வாழ்த்துப்ப
திரம் படித்துக்கொடுக்கப்பட்டது. அ
சமயம் மாத்தளன் ஞே. க. பாடசாலை
தலைமை ஆசிரியர் திரு. அருளம்
அவர்கள் ஊரின் தேவைகள்பற்றி
குறிப்பிட்டார். அதற்கு மந்திரியா
தும்புக்கைத்தொழிலை முன்னிலைக்கு
கொண்டுவரத் தான் துணைபுரிவதாக
குறிப்பிட்டார். அடுத்தநாள் நாயாறு
அளம்பில், முள்ளிவாய்க்கால் எனும்
இடங்களைத் தரிசித்தார். அவ்விடங்களிலும் அவருக்குப் பகிரங்க வரவேற்கன் நடைபெற்றன. அடுத்தநா
மந்திரியார் கொழும்பு நோக்கிப் பிழைனமானார். —கடிதர்

நற்கருணைத் திருநாள் சுன்னாகம்

பாடப்பெற்று இரண்டாவது ஆசிர்வா
தம் அருளப்பெற்றது. அதன்பின் பல
வர்ணத்துவசங்களாலும், தோர்ணங்
களாலும் அலவுக்கரிக்கப்பட்ட வீதிவழி
யே சுற்றுப்பிரகாரம் திரும்பவும்
சென்று கோவிலையடைந்தார் நற்
கருணைநாதர். அங்கே 'தெதேயும்'
என்னும் தோத்திரக்கிதம்பாடப்பெற்
முக் கடைசியாசிர்வாதம் அளிக்கப்
பெற்றதும் கிறிஸ்தவர்கள் யாவரும்
நற்கருணைநாதரின் ஆசிபெற்றுத் தத்
தம் இல்லங்களைய்தினர்.

ଜୀ. ଜୀ.

୨ ଗମ୍ଭୀରାୟ

திநுக்குறதயஇராசாங்க ஸ்தாபனம் :
 சென்றஆணிமாதம் 24-ந்திக்கு சாயங்க
 தாம் டாங்.....டாங்...டாங்...டாங்
 என்று மணி நாலு அடித்தது. நாலா
 பக்கத்திலுமிருஞ்கு உரும்பிராம் ரே
 மான் கத்தோலிக்க பாடசாலையை
 சனங்கள் நிப்பீக் கொண்டிருங்களர்.

சனங்கள் அப்படிக் கொண்டிருக்கனார். கொடிகள் தோரணதுவசுக்களெல்லாம் மெல்லியதென் றல் காற்றில் ஆடி அசைக்கு ஊரைஅழைத்துக் கொண்டிருக்கன். சுவாமி J. A. இராசநாயகம் O.M.I., அவர்களுடைய மோட்டர் வண்டி பாடசாலை முற்றத்தில் வந்து நின்றதுதான் தாமதம். கொண்டாட்டம் ஆரம்பமாகிவிட்டது. வெடிகள் சப்தித்தன. மணிகள் ஒவித்தன. கிறீஸ்துஇராசாவுக்கு ஜே! என்றுசனங்கள் ஆரம்பரித்தனர். சணப்பொழுதில் எங்கும் நிசப்தம் நிலவியது. செபங்கள் ஒன்றன்னின்னென்றாய்வளர்க்குகொண்டேயிருக்கன. வண. சுவாமியார் அவர்கள் கிறீஸ்துவே. எங்கள் இராயன். எங்கள் ஒவ்வொருவர் சுதிம்பத்திலும் அவரே இராசீகம்செய்ய வேண்டுமென்னும் பொருள்பற்றிச் சிறக்கவேர் பிரசுக்கம்செய்து பாடசாலையில் திருக்கிருதய இராசாங்கத்தை ஸ்தாபித்தார்கள். திருச்சிருதயநகாதருக்கு எல்லோரையும் ஒப்புக்கொடுக்குஞ்செபம்சொல்லப்பட்டு தேவதோத்திரக்கிதம் பாடப்பட்டது.

ପ୍ରିୟାବୀତ୍ତ

இத்னிப்பு ஆசிரியர் திரு. ரேகே
சியன் ஸ்ராணிஸ்லாஸ் அவர்களின்
பிரியாவிடை வைபவம் நடந்தேறியது.
வன். கட்டளைச்சவாமியார் அவர்களை
யும் பிரியாவிடைநாயகர் அவர்களையும்
யார்மேடையில் எழுங்கருளச்செய்து
மலர்மாலைக்குட்டி வரவேற்றார்கள். அன்
யும் நன்றியும் ததும்பிய கீர்த்தனங்கள்
பாடப்பட்டன. பாடசாலைச் சிறுவர்
சிறுமியர் பலவிதமான தெட்சனை
களைப் பிரியாவிடைநாயகருக்கு வைத்
துப்பணிக்கனர். அவருடைய உயரிய
குணங்கள் அவரில் காணப்படும் சமூக
சேவையாகிய உயர்க்கு இல்லசியம் என்
பவைகளைப்பற்றி மெச்சி வன். குருப்
பிரசாதி அவர்களும், தலைமை ஆசிரியர் S. இராசேந்திராம் அவர்களும்,
ஆசிரியர் P. அருளானந்தம் அவர்களும், ஆசிரியர் A. அந்தோணிமுத்து
அவர்களும், ஆசிரியர் K. தேவதாஸ்
அவர்களும் மிகவிரிவாகப் பேசினார்கள். பிரியாவிடைநாயகர் பலத்தகர
கோடத்தினிடையே எழுங்கு அன்பால்
தொடுத்த நன்றிக்கிறார்கள். பிரதி
மைப்படம்பிடித்ததல்கிறங்கத் தோட்டோ
பசரனை என்பவைகளோடு கொண்டா
ட்டம் இனி து நிறைவேறியது.

தண்டு கலிக்கோன்.

—கருதினால் மின்ஸன்ரியைச் சிறையில் பார்த்துவிட்டு வந்த ஒரு வைத்தியர், கருதினாலின் நிலைமை மிகவும் மோசமாயிருக்கிறதென்றும் அவர்கள் மடைவது தூர்ப்பமென்றும் கூறுகிறார். சமீபத்தில் ஒரு கண்ணிபாள்தீரியின் உதவியால் கருதினாலின் தாய் அவரை ஆஸ்பத்திரியில் கண்டு பேச உத்தரவு கிடைத்தது.

சுப்பிரமணியம் சூசைதாசன் ஆகினன்

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

கள்" என்று சொன்னான். சீமாட்டியின் முகம் மலர்ந்தது. சிறுவனின் நேரம் மயைப் புகழ்ந்து: "தமிழ்! நீ நல்ல பிள்ளை. நீ ஒடிவந்ததற்கு, உபகாரமாக அந்த அரை ரூபாவை யும் நியே எடுத்துக்கொள்" என்றால்.

சுப்பிரமணியத்துக்கு உண்டான் சந்தோஷத்துக்கு அளவில்லை. அதை அடக்கிக் கொண்டு மீண்டும் கோவில்வாசலுக்குச் சென்றார். அப்போது தனது வயதுள்ள ஒரு சிறுவன் உள்ளே. போவதைக் கண்டு, முன்பின் யோசியாமல் மெதுவாகத் தானும் கோவிலுக்குள் சென்றுவிட்டான்.

இதற்கு முன் ஒருநாளும், சுப்பிரமணியன் இப்பேர்ப்பட்டகோவிலைப் பார்த்ததேயில்லை. கோவிலுக்குள் அவன் கண்டு ஒவ்வொருபொருளும் அவனுக்கு ஆச்சரியத்தை உண்டாக்கியது.

முன்னே தான் பலமுறை போன இந்துசமயக் கோவில்களிலிருந்த சிலைகளை ஸ்ரீ மார்க்கோர்வைக்குப் பெரும் அசங்கை மாயும், விகார தோற்றமாயும்,

பயத்துக்குரியனவாயுமிருக்க, இங்கே இருக்கிற சூருபங்கள் எல்லாம் அழகே அவதாரமாய், உயிருள்ளவைபோல் பத்தியை எழுப்புவன வாய் இருக்கக்கண்டு, தன் தாய் தகப்பன் என் இப்படிப்பட்ட கோவிலுக்குக் கூட்டிவரவில்லை என்று ஆலோசிக்கலானான். சுப்பிரமணியம் இங்ஙனம் யோசித்துக்கொண்டு நிறைகிறது. முன்பு போன பையன் அந்தக்குக்கையின்முன் போய் முழுங்காலிலிருந்து தன் சிறு இருக்கரங்களையும் குவித்துக்கொண்டு வாய்க்குள் என்னவோ சொன்னான். அவனைப் பார்ப்பது சுப்பிரமணியத்துக்குப் பரம் ஆன்தமாய் இருந்தது. பின்பு அந்தப் பையன் எழுந்து குடையுள் கிடத்தியிருந்த அழகான குழந்தைக்கூருபத்தின் பாதங்களை முத்தி செய்து, பக்கத்தில் வைத்திருந்த தட்டம் ஒன்றில் ஏதோ காணிக்கை போட்டு, மீண்டும் முழுங்காலிலிருந்து கையெடுத்துக் கும்பிட்டு எழுந்து வீட்டுக்குப் போனான். சுப்பிரமணியனுக்கோ இச்சிறுவன் செய்தது போல் தானும் செய்யவேண்டுமென்று ஒரு ஆசை பிறந்தது. அங்குமின்கும் சுற்றிப்பார்த்தான். கோவிலுள் எவருமே இல்லாததைக் கண்டு, உடனே முழுந்தாளில் வீழ்ந்து, கை குவித்து என்ன சொல்லுவதென்று யோசித்தான். செபம் என்பது இன்னதென்று அறியாத அச்சிறுவன் என்னசொல்லுவான்? அவன் மனதுக்கு ஒன்றும் புலப்படவில்லை. அந்தக் குழந்தைக்கூருபத்தைப் பார்த்தபடியே அசைவற்றிருந்தான். பிறகு எழுந்து குழந்தைக்கூருபத்தைடைப்போனான். அக் குழந்தையின் அழகைப் பார்த்துச் சொக்கிப்போனான். ஆசைமேல்டால் குழந்தைக்கூருபத்தை முத்தமிட்டான். பக-

கத்தில் காணிக்கைத் தட்டம் இருப்பதைப் பார்த்தான். கையில் இருந்தது, தான் சற்று முன் பெற்ற மூழு அரை ரூபா மாத்திரமே. அதை அந்தத் தட்டத்திற் போடவேணுமென என்னினான். வேலேரூ பக்கத்தில் இந்த அரை ரூபாவைக்கொண்டு அநேக பொருட்களை வாங்கிச் சாப்பிடலாமே என்று எண்ணம் உண்டாயிற்று. குழந்தைச் சூருபத்தை மீண்டும் உற்றுப் பார்த்தான். கடைசியில் "எனக்கு இல்லாவிட்டாலும் பறுவாயில்லை. அந்தச் சின்னக் குழந்தைக்கு இந்த அரை ரூபாவை யும் கொடுக்கப் போகிறேன்" என்றுசொல்லி அதைக் காணிக்கைத் தட்டத்தில் போட்டுவிட்டு வீட்டுக்குத் திரும்பினான்.

அப்போது, களங்கமற்று நிர்மலமான அவன் இருதயம் சொல்லமுடியாத ஒருவித சந்தோஷத்தால் நிரம்பினது. அந்நாள்முதற்கொண்டு சுப்பிரமணியன் சாயந்தரவேளையில் அங்கு வந்து தேவாலையத்தைப் பார்த்தவன் னமாய் நின்று கொண்டிருப்பான். கோவிலின் பக்கத்திலிருப்பது அவன் மனதுக்கு ஆறுதலையும் ஆனந்தத்தையும் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தது.

இப்படி தினமும் கோவிலைச் சுற்றிச் சுற்றி நிற்கும் சுப்பிரமணியனை—அக்கோவிலின் விசாரணைக் குரவர் கண்டு அவன் ஒரு திருட்டுப் பயல் என்று நினைத்து அவனை விரட்டப் பார்த்தார். களங்கமற்ற மனதையடைய சுப்பிரமணியனே கோவிலைப்பற்றியும், கோவிலிலிருக்கிற சுவாமியைப் பற்றியும் கேள்விகள் கேட்டு 'என்! நான் உங்கள் கோவிலுக்குள் வரக்கூடாதா?' என்று சொன்னான் குருவானவர் அவனின் நல்மனதை மட்டிட்டு அவனைத் தன் அறைக்குக் கூட்டிச் சென்று, கடவுளைப்பற்றியும் இரட்சகரைப்பற்றியும் தெள்வாக அவனுக்குக் கூட்டுக்குப் பற்றியும் கேள்விகள் கேட்டுப் பார்த்தார். களங்கமற்ற மனதையடைய சுப்பிரமணியனே கோவிலைப்பற்றியும், கோவிலிலிருக்கிற சுவாமியைப் பற்றியும் கேள்விகள் கேட்டுப் பார்த்தார். களங்கமற்ற மனதையடைய சுப்பிரமணியனை நாடகத்தில் இருந்து விடும் கீர்ப்பார். இரண்டொரு வெள்ளிக்கிழமை சாயங்களில் அவசரம் வருப்படி வீட்டிலிருந்து தந்தை நான் காணவில்லை. 1938 ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர்களையிற் சேருமுன்பே இவருக்கு விவாகமையிறந்ததோடு ஒரு பிள்ளையும் இருந்தது. ஆசிரியர் கலாசாலையிற் பயிற்சிபெறும் காலத்தில் இவர் ஆடிக்கடி வீட்டுக்குப்போய்வர என்னவைத்தும் அதிபர் சுவாமியாரிடம் உத்தரவுபெறப்படும் திண்டாட்டத்தையும் கண்டு ஏனைய வாளிப் படன்மானவர் விழுந்து விழுந்து கிரிப்பர். இரண்டொரு வெள்ளிக்கிழமை சாயங்களில் அவசரம் வருப்படி வீட்டிலிருந்து தந்தையைப் பெற்று விடும் கீர்ப்பார். ஆசிரியர்களையிற் சேருமுன்பே இவருக்கு விவாகமையிறந்ததோடு ஒரு பிள்ளையும் கீர்ப்பார். ஆசிரியர் கலாசாலையிற் பயிற்சிபெறும் காலத்தில் இவர் ஆடிக்கடி வீட்டுக்குப்போய்வர என்னவைத்தும் அதிபர் சுவாமியாரிடம் உத்தரவுபெறப்படும் திண்டாட்டத்தையும் கண்டு ஏனைய வாளிப் படன்மானவர் விழுந்து விழுந்து கிரிப்பர். இரண்டொரு வெள்ளிக்கிழமை சாயங்களில் அவசரம் வருப்படி வீட்டிலிருந்து தந்தை நான் காணவில்லை. 1938 ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர்களையிற் சேருமுன்பே இவருக்கு விவாகமையிறந்ததோடு ஒரு பிள்ளையும் கீர்ப்பார். ஆசிரியர் கலாசாலையிற் பயிற்சிபெறும் காலத்தில் இவர் ஆடிக்கடி வீட்டுக்குப்போய்வர என்னவைத்தும் அதிபர் சுவாமியாரிடம் உத்தரவுபெறப்படும் திண்டாட்டத்தையும் கண்டு ஏனைய வாளிப் படன்மானவர் விழுந்து விழுந்து கிரிப்பர். இரண்டொரு வெள்ளிக்கிழமை சாயங்களில் அவசரம் வருப்படி வீட்டிலிருந்து தந்தை நான் காணவில்லை. 1938 ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர்களையிற் சேருமுன்பே இவருக்கு விவாகமையிறந்ததோடு ஒரு பிள்ளையும் கீர்ப்பார். ஆசிரியர் கலாசாலையிற் பயிற்சிபெறும் காலத்தில் இவர் ஆடிக்கடி வீட்டுக்குப்போய்வர என்னவைத்தும் அதிபர் சுவாமியாரிடம் உத்தரவுபெறப்படும் திண்டாட்டத்தையும் கண்டு ஏனைய வாளிப் படன்மானவர் விழுந்து விழுந்து கிரிப்பர். இரண்டொரு வெள்ளிக்கிழமை சாயங்களில் அவசரம் வருப்படி வீட்டிலிருந்து தந்தை நான் காணவில்லை. 1938 ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர்களையிற் சேருமுன்பே இவருக்கு விவாகமையிறந்ததோடு ஒரு பிள்ளையும் கீர்ப்பார். ஆசிரியர் கலாசாலையிற் பயிற்சிபெறும் காலத்தில் இவர் ஆடிக்கடி வீட்டுக்குப்போய்வர என்னவைத்தும் அதிபர் சுவாமியாரிடம் உத்தரவுபெறப்படும் திண்டாட்டத்தையும் கண்டு ஏனைய வாளிப் படன்மானவர் விழுந்து விழுந்து கிரிப்பர். இரண்டொரு வெள்ளிக்கிழமை சாயங்களில் அவசரம் வருப்படி வீட்டிலிருந்து தந்தை நான் காணவில்லை. 1938 ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர்களையிற் சேருமுன்பே இவருக்கு விவாகமையிறந்ததோடு ஒரு பிள்ளையும் கீர்ப்பார். ஆசிரியர் கலாசாலையிற் பயிற்சிபெறும் காலத்தில் இவர் ஆடிக்கடி வீட்டுக்குப்போய்வர என்னவைத்தும் அதிபர் சுவாமியாரிடம் உத்தரவுபெறப்படும் திண்டாட்டத்தையும் கண்டு ஏனைய வாளிப் படன்மானவர் விழுந்து விழுந்து கிரிப்பர். இரண்டொரு வெள்ளிக்கிழமை சாயங்களில் அவசரம் வருப்படி வீட்டிலிருந்து தந்தை நான் காணவில்லை. 1938 ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர்களையிற் சேருமுன்பே இவருக்கு விவாகமையிறந்ததோடு ஒரு பிள்ளையும் கீர்ப்பார். ஆசிரியர் கலாசாலையிற் பயிற்சிபெறும் காலத்தில் இவர் ஆடிக்கடி வீட்டுக்குப்போய்வர என்னவைத்தும் அதிபர் சுவாமியாரிடம் உத்தரவுபெறப்படும் திண்டாட்டத்தையும் கண்டு ஏனைய வாளிப் படன்மானவர் விழுந்து விழுந்து கிரிப்பர். இரண்டொரு வெள்ளிக்கிழமை சாயங்களில் அவசரம் வருப்படி வீட்டிலிருந்து தந்தை நான் காணவில்லை. 1938 ஆம் ஆண்டு ஆசிரியர்களையிற் சேருமுன்பே இவருக்கு விவாகமையிறந்ததோடு ஒரு பிள்ளையும் கீர்ப்பார். ஆசிரியர் கலாசாலையிற் பயிற்சிபெறும் காலத்தில் இவர் ஆடிக்கடி வீட்டுக்குப்போய்வர என்னவைத்தும் அதிபர் சுவாமியாரிடம் உத்தரவுபெறப்படும் திண்டாட்டத்தையும் கண்டு ஏனைய வாளிப் படன்மானவர் விழுந்து விழுந்து கிரிப்பர். இரண்டொரு வெள்ளிக்கிழமை சாயங்க